

Til lovforslag nr. L 156

Folketinget 2015-16

Skriftlig fremsættelse (30. marts 2016)

Justitsministeren (Søren Pind):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler (Obligatorisk betækningsperiode ved indgåelse af aftaler om kortfristede forbrugslån)

(Lovforslag nr. L 156)

En undersøgelse af kviklånsmarkedet viser, at mange forbrugere havner i økonomiske vanskeligheder, fordi de er blevet fristet af et hurtigt lån, som kreditgiveren udbetaler meget kort tid efter, at borgeren har ansøgt ved hjælp af en simpel formular via internettet eller sms. Undersøgelsen viser også, at mange forbrugere ikke i tilstrækkelig grad overvejer deres lånebehov eller undersøger låneudbuddet, og for mange viser lånet sig at være sværere at betale tilbage end forventet, bl.a. fordi lånet har en meget kort løbetid.

Regeringen finder på denne baggrund, at det er nødvendigt at regulere indgåelsen af disse såkaldte kviklånsaftaler. Det er samtidig vigtigt, at reguleringen sker på en måde, så forbrugeren bevarer sin frihed til at indgå de kreditaftaler, som den enkelte efter behørig overvejelse finder relevante.

Med lovforslaget lægges der derfor op til at styrke beskyttelsen af forbrugeren ved at indføre en obligatorisk be-

tækningsperiode på 48 timer ved indgåelse af aftaler om kortfristet forbrugslån, som indgås uden sikkerhedsstillelse og uden betingelse om køb af vare eller tjenesteydelse, og hvor løbetiden maksimalt er tre måneder. Dette gælder dog ikke kreditaftaler, der indgås med et pengeinstitut.

Den obligatoriske betækningsperiode, inden for hvilken forbrugeren ikke gyldigt kan acceptere et lånetilbud, har til formål i højere grad at sikre, at forbrugeren får mulighed for at overveje lånebehovet og lånet og eventuelt afsøge markedet for alternative finansieringskilder. Det er forventningen, at betækningsperioden vil medføre visse positive privatøkonomiske konsekvenser, idet det formodes, at færre forbrugere vil optage kviklån, som de ender med at misligholde for derefter at ende i egentlige inkassoforløb.

Med lovforslaget lægges der endvidere op til at præcisere enkelte formuleringer i bilag 4 og 5 til kreditaftaleloven om henholdsvis beregningen af årlige omkostninger i procent (ÅOP) og det europæiske standardiserede informationsark (ESIS). Der er alene tale om mindre, rent sproglige rettelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.